

Prof. dr hab. inż. Jerzy Barglik

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

Historia Polskiego Komitetu Elektrotermii SEP w zarysie Część II, lata 1967-1971

Streszczenie: Kolejne lata działalności Polskiego Komitetu Elektrotermii SEP obfitowały w szereg wydarzeń krajowych i międzynarodowych. Komitet rozwijał współpracę z krajowymi producentami urządzeń elektrotermicznych. Zorganizowano kolejne konferencje i seminaria. Utrzymywał intensywne kontakty z Międzynarodową Unią Elektrotermii. Rozpoczął intensywne przygotowania do zaplanowanego na wrzesień 1972 roku w Warszawie VII Międzynarodowego Kongresu Elektrotermii.

History of the Polish Committee for Electroheat of SEP in the outline Part II, years 1967-1971

Summary: Next years of the Polish Committee for Electroheat activities was full of many in-country and international events. The Committee has developed a collaboration with Polish producers of electrothermal devices. Several conferences and seminars were organized. The Committee has kept the close contact with the International Union for Electroheat. It has begun intensive preparations to the seventh International Congress for Electroheat in Warsaw scheduled for September 1972.

DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ ROZWOJU PRZEMYSŁU ELEKTROTERMICZNEGO

Pod koniec lat sześćdziesiątych XX wieku w działalności Polskiego Komitetu Elektrotermii SEP położono szczególny nacisk na wzmocnienie współpracy z sektorem gospodarczym. Polski przemysł producentów urządzeń elektrotermicznych obejmował wówczas kilkanaście zakładów, z których najważniejsze to:

- Huta Zabrze – producent pieców łukowych i łukowo-rezystancyjnych,
- Zakład Urządzeń Hutniczych ZAM w Kętach – producent pieców indukcyjnych tyglowych i kanałowych,
- Zakłady Mechaniczne ZAMET w Tarnowskich Górach – producent nagrzewnic indukcyjnych,
- Lubuskie Zakłady Termotechniczne ELTERMA w Świebodzinie – producent pieców i nagrzewnic rezystancyjnych,
- Łódzkie Zakłady Termotechniczne ELCAL – wytwórca nagrzewnic rezystancyjnych oraz ogrzewaczy wewnętrznych.

Pełną listę krajowych producentów urządzeń elektrotermicznych obejmującą także mniejsze zakłady przemysłowe można znaleźć w [1].

W ówczesnych warunkach udana współpraca z sektorem gospodarki narodowej wymagała nawiązania kontaktów ze

zjednoczeniami i ministerstwami odpowiedzialnymi za ten sektor. Polski Komitet Elektrotermii SEP nawiązał bliską współpracę między innymi z Komitetem Nauki i Techniki, a później Ministerstwem Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego, Ministerstwem Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, Państwowym Inspektoratem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej. Ważne funkcje we władzach PKEt pełnili nie tylko pracownicy naukowcy wyższych uczelni technicznych, ale także przedstawiciele kadry kierowniczej zakładów przemysłowych. Komitet współpracował z Naczelną Organizacją Techniczną, Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego, Stowarzyszeniem Inżynierów Mechaników Polskich.

Na wniosek PKEt w Izbie Rzecznawców SEP w roku 1967 utworzony został dział 17: Elektrotermia Przemysłowa. Zakres realizowanych ekspertyz dotyczył głównie: pieców i nagrzewnic rezystancyjnych, pieców elektrodowych, elementów wyposażenia elektrycznego urządzeń elektrotermicznych, nagrzewnic promiennikowych, pieców łukowych i łukowo – rezystancyjnych, pieców i nagrzewnic indukcyjnych. Kierownikami działu Elektrotermia Przemysłowa w Izbie Rzecznawców SEP byli kierownicy Zakładu Elektrotermii Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej.

Jako pierwszy funkcję tą pełnił krótko prof. Tadeusz Schwartz [2], a jego następcą był prof. Tadeusz Skrzypek [3]. Wycho-
dząc na moment poza zakres czasowy artykułu trzeba dodać,
że funkcję tą pełni od 1992 roku do chwili obecnej prof. Mie-
czysław Hering. W pierwszym okresie działalności w ramach
działu 17 Izby Rzecznawców działało 41 rzeczoznawców
i 4 specjalistów. Pięciu rzeczoznawców miało uprawnienia
weryfikatorów. Byli to prof., prof.: Tadeusz Skrzypek, Broni-
sław Sochor z Politechniki Łódzkiej [4], Eugeniusz Horoszko
z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie [5], Mieczysław
Hering i Tadeusz Burakowski z Instytutu Mechaniki Precyzyj-
nej w Kolbieli.

Ważnym elementem działalności PKEt była organizacja
konferencji i seminariów. W 1969 r. w Łodzi zorganizowana
zostaje IV Krajowa Konferencja Elektrotermii. W imprezie
uczestniczyło 365 uczestników, w tym 54 gości zagranicz-
nych. Zorganizowano także szereg innych, na ogół jedno-
dniowych konferencji, sympozjów i narad o charakterze mo-
notematycznym.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Polski Komitet Elektrotermii SEP kładł nacisk na wzmoc-
nienie działalności międzynarodowej. Nawiązywane były nadal
liczne nowe kontakty międzynarodowe, zarówno na zachodzie,
jak i na wschodzie. Elektrotermicy zagraniczni często i chętnie
przyjeżdżali do Polski uczestni-
cząc w imprezach organizowa-
nych przez PKEt. Obok zdjęcie
przypominające wizytę przed-
stawicieli Belgijskiego Komite-
tu Elektrotermii w Warszawie
w 1967 roku (fot. 1).

Fot. 1. Od lewej:
prof. F. Pietermaat
ze Złotą Odznaką Honorową
SEP w klapie oraz prof.
Tadeusz Schwartz

Z oczywistych względów
znacznie łatwiejsze i tańsze
było nawiązywanie kontaktów
z elektrotermikami z krajów
socjalistycznych. Przykładem
może być udział delegacji PKEt
w VII Wszechzwiązkowej Kon-
ferencji Komitetu Elektroter-
mii ZSRR odbytej w 1967 roku
w Tbilisi (fot. 2).

Przedstawiciele Polskiego Komitetu Elektrotermii SEP
uczestniczyli wielokrotnie w zebraniach komitetów i agend
Międzynarodowej Unii Elektrotermii UIE. Szczególnie aktyw-
nie działali w ramach prac prowadzonych przez Komitet Stu-
diów UIE „Wielkości charakterystyczne urządzeń elektroter-
micznych” (fot. 3).

Fot. 2. Część delegacji
PKEt na VII Wszech-
związkowej Konferencji
Komitetu Elektrotermii
ZSRR, od lewej:
Leszek Wiśniowski,
Tadeusz Skrzypek,
Aleksander Sala,
tłumaczka,
Bronisław Sochor,
Jan Buć

Fot. 3. Delegacja
Polskiego Komitetu
Elektrotermii SEP
uczestnicząca
w zebraniu UIE
w Maastricht (Holandia),
listopad 1968 roku

Z kolei przedstawiciele Polskiego Komitetu Elektrotermii
SEP byli wielokrotnie zapraszani do udziału w konferencjach,
sympozjach i kolokwium za granicą. Jednym z przykładów ta-
kiej aktywności jest udział w listopadzie 1968 roku profesorów
Bronisława Sochora i Mieczysława Heringa, Ludwika Michal-
skiego i Tadeusza Schwartza w II Międzynarodowym Kolo-
kwium na temat Modelu Beukena.

PODSUMOWANIE

Najważniejszym jednak wydarzeniem w drugim dziesię-
cioleciu działalności PKEt był VII Międzynarodowy Kongres
Elektrotermii w Warszawie. Obrady odbywały się w Pałacu Kul-
tury i Nauki z posiedzeniami plenarnymi w Sali Kongresowej.
W Kongresie wzięło udział 794 osób z 25 krajów, w tym 223
z Polski. Ale o tym w kolejnym odcinku.

LITERATURA

- [1] Skrzypek T., Sajdak C.: Elektrotermia w Polsce w latach 1965-1994. Zeszyt Historyczny SEP nr 4. Warszawa 1995 r.
- [2] Białkiewicz Z.: Prof. dr inż. Tadeusz Schwartz. *Śląskie Wiadomości Elektryczne* 2015, nr 5a, s. 4-5.
- [3] Hering M.: Prof. Tadeusz Skrzypek. *Śląskie Wiadomości Elektryczne* 2015, nr 5a, s. 14-15.
- [4] Białkiewicz Z.: Prof. dr inż. Bronisław Sochor. *Śląskie Wiadomości Elektryczne* 2015, nr 5a, s. 8-9.
- [5] Białkiewicz Z.: Prof. dr inż. Eugeniusz Horoszko. *Śląskie Wiadomości Elektryczne* 2015, nr 5a, s. 10-11.